

"אני שואף להקים מכון מחקר וטיפול בחולי אלצהיימר בישראל"

ד"ר אופיר קרת (37) הוא רופא מומחה לנזירולוגיה שעובד בין היתר במרפאת המומחים בקניון פרנדלי בגבעתיים • נשוי ליעל, עו"ד במקצועה ואב לדן וגאיה
ד"ר נגה רוזנפרב צילום: איציק רובין

כל סטודנט לרפואה נדרש לתקופת לימודים ארוכה ותובענית ולאחריה תקופת התמחות בת מספר שנים. לכל אלה אין אח ורע בשום מקצוע אחר ובכל זאת, הביקוש ללימודי רפואה הולך וגובר ויחד איתו התחרות על כל מקום פנוי באוניברסיטאות. הכירו את ד"ר אופיר קרת – מומחה בנזירולוגיה ונזירולוגיה קוגניטיבית, בוגר השתלמות באלצהיימר ורמנציה באוניברסיטת קליפורניה בסן פרנסיסקו ורופא בכיר במחלקה הנזירולוגית במרכז רפואי רבין. אחרי השנה הלא פשוטה שעברנו, נפגשנו לשיחה קצרה על המסלול שעשה בדרך לתואר הנכסף והמן תוכניותיו לעתיד.

האם תמיד רצית להיות רופא? "כילד תמיד רציתי להיות מדען ואהבתי מאוד לקרוא חוברות קומיקס של גיבורי-העל. מדע היה נושא מרכזי בקומיקס. גיבורי העל היו לרוב מדענים, או כאלה שקיבלו את הכוחות שלהם בעזרת מדע. בתור ילד זה נראה לי כמו מקצוע שיכול להציל את העולם" מסביר אופיר בחיוך "חיסון הקורונה למשל ממחיש זאת."

תמיד התעניינת בנזירולוגיה או מדעי המוח?

"כן, זה נושא שעניין אותי כבר מילדות. סבתי אובחנה עם אלצהיימר כשהייתי בן 3 ואני לא זוכר אותה לפני שחלתה. לאחר שסבי (בעלה) נפטר היא עברה לגור בביתנו למספר חודשים. בדיעבד אני מביין, שכילד לא היו לי את הכלים להתמודד עם החוויה והרגשותי אי נוחות בכל פעם שנכחה בחדר. היא הייתה חוזרת על שאלות, בעיקר שאלות איפה סבא שלי ומתי תוכל לחזור לבית שלה, היא הייתה מתרגשת בקלות והיה קשה להרגיע אותה. כששאלתי את ההורים שלי מה קרה לה? הם הסבירו לי שסבתא חולה ושוכחת דברים, וניסו לחזור על המועט ממה שידעו אז בשנות ה-80 על מחלת האלצהיימר, אך זה לא היה הרבה ובכל מקרה הייתי צעיר מדי מנדי לכבין. בהתחלה היא לא נראתה לי חולה, אבל עם הזמן למדתי שמחלת האלצהיימר היא מחלה שאי אפשר לראות. לאורך השנים, כשבקירתי אותה הרגשתי מעט לעת שהיא נעלמת, השיח שלה נהיה יותר לקוני, קשר העין ירד, היא נהייתה שפופה ושקטה. בהמשך היא שכחה איך לדבר, איך לבצע תנועות ידיים פשוטות, להשתמש בכלי אכילה ואפילו ללכת. לבסוף היא נפטרה מדלקת ריאות. היו לי כל כך הרבה שאלות על סבתי, מוחלתה, לצד שאלות על המוח ואיך הוא עובד, וניסיתי למצוא את התשובות לבד."

התחלתי להתעניין במדעי המוח – בספרים של זיגמונד פרויד, ואוליבר סאקס. כשהייתי בן 16 קראתי בעיתון כתבה על חתן פרס נובל היהודי-אמריקאי אריק קנרל שגילה את המנגנון המולקולרי של הזיכרון ואני זוכר ששמרתי את

בתור סטודנט לרפואה התעניינתי בתחומים רבים, אך בייחוד בביולוגיה מולקולרית ובמדעי המוח. הלימודים גרמו לי להבין כי אני רוצה להיות בחזית הרפואה ולטפל במחלות חשוכות מרפא בתחום בריאות המוח, וכן לשלב רפואה עם מחקר"

העיתון מספר שבועות, תוך שחזרתי וקראתי את הכתבה מספר פעמים. קיוויתי שמאחר וכבר ידוע איך עובד הזיכרון, אז וודאי התרופה לאלצהיימר לא רחוקה. העניין שמצאתי במדעים ומדעי המוח הוביל אותי ללימודי הרפואה. בתור סטודנט לרפואה התעניינתי בתחומים רבים, אך בייחוד בביולוגיה מולקולרית ובמדעי המוח. הופתעתי מאוד לגלות את שכיחותן העצומה של מחלות מוח כמו שבין אלצהיימר בעולם. לימדו אותנו שמחלות המוח גורמות למגבלה ונכות קשה וכי הן גם בעלות השפעה אדירה על התא המושפחתי ועל החברה. הלימודים גרמו לי להבין כי אני רוצה להיות בחזית הרפואה ולטפל במחלות חשוכות מרפא בתחום בריאות המוח, וכן לשלב רפואה עם מחקר."

מה האתגר הכי גדול שהתמודדת איתו? "חוסר שינה תמיד היה קשה עבורי, וזה בהחלט נושא רגיש במיוחד למתמחים ולרופאים צעירים. עירנות ממושכת, לפעמים במשך למעלה מ-24 שעות ברציפות, לוותה בקשיי ריכוז, עצבנות, עלייה במשקל והידרמויות. לעיתים העייפות נשארה גם ימים לאחר ביצוע של לילות תורנות בבית החולים ומתלווה לכל מקום: ביום יום בעבודה, במפגשים משפחתיים, חברתיים, בארוחת שישי ובגינה עם הילדים. אני חושב שהגיע הזמן לסיים את התורנויות הארוכות של הרופאים המתמחים, זה לא פרודוקטיבי ומייצר חוסר אמפטיה ומרירות בקרב אנשי המקצוע."

מה תמליץ לנער או נערה צעירים שחולמים להיות רופאים?

רפואה זה מקצוע מדהים והעשייה מאוד מגוונת. יש רופאים שתפקידם לסייע בשיקום אחרי תאונת דרכים, יש רופאים שמשפלים ומתמחים באיבר מסוים, יש פסיכיאטרים וכירורגים פלסטיים. למרות שכולם רופאים, מבחינת עשייה כל מקצוע הוא אחר לגמרי. לנערים ולנערות הרוצים ללמוד רפואה אני ממליץ לגבש רעיון ותוכנית ארוכת טווח למקצוע רפואה לפני שמתחילים ללמוד אותה. לחשוב איך תראה הקריירה בתור רופא/ה אחרי ההתמחות? ושישאלו את עצמם כבר בשלב זה באיזה צורה הם ירצו לעזור לאנשים? איך נראית סביבת העבודה? מה יחסי העבודה עם קולגות לעבודה שהם מעוניינים בה? אני גם ממליץ להתנסות, להתנדב במרפאה בחופשות מביית הספר (יש אין ספור אפשרויות שנפתחות כל שנה). המלצה נוספת היא להתעניין ולהתעמק במדעים: מדעי חיים, מדעי מדויקים ומדעי החברה. להבין את התהליך המדעי ומה מוביל בין מחקר מדעי איכותי לכהן שלא מקדם את הרפואה. כך, רופאים נדרשים מדי יום לצרוך ספרות מדעית,

ולחבין תוצאות מחקר המשיגות על הדרך בה הם יטפלו באנשים."

ספר על רגע של סיפוק מהתקופה האחרונה

"חזרתי הביתה מיום עבודה מוצלח אך ארוך שבו הצלחתי לאבחן מחלה נדירה וברת טיפול אצל מטופלת. כשחזרתי הביתה אשתי והילדים חיכו לי על הספה עם כוס קפה. למרות גילם הצעיר של ילדי הם מאוד מתעניינים ושמהים לשמוע סיפורים מהעבודה ואני כמובן משתף אותם בהתאמה לגילם. חשתי סיפוק אדיר ממה שיש לי בעבודה ובבית."

לנערים ולנערות הרוצים ללמוד רפואה אני ממליץ לגבש רעיון ותוכנית ארוכת טווח למקצוע רפואה לפני שמתחילים ללמוד אותה. לחשוב איך תראה הקריירה בתור רופא/ה אחרי ההתמחות? ושישאלו את עצמם כבר בשלב זה באיזה צורה הם ירצו לעזור לאנשים?"

מה התוכניות לעתיד? "אני שואף להקים מכון מחקר וטיפול בחולי אלצהיימר בישראל. המטרה היא ללמוד על המאפיינים הייחודיים של המחלה בחברה הישראלית, לאגד חוקרים מהארץ ומהעולם במטרה לקדם מציאת תרופה למחלה. אני מקווה גם לקדם ומדעית למחלת האלצהיימר ולשנות את הסטיגמה הציבורית השלילית הקיימת על המחלה."